

Všichni jsme rasisti

Psáno pro Britské listy, zveřejněno 5.8.2008

Zpráva z tisku (LN, 2.8.2008): Organizace spojených národů (OSN) loni požádala Českou republiku, aby poskytla šest vrtulníků na mírovou misi v sudánském Dárfúru, ovšem této žádosti Praha nevyhověla. Nemá totiž dostatek vyhovujících strojů. Uvedlo to včera české ministerstvo zahraničí. Konec zprávy.

Provincie Dárfúr v Sudánu (viz mapka) je už po několik let dějištěm střetů mezi vládními sudánskými vojsky a milicemi Džandžavid (Arabové) na jedné straně a místními dárfurskými obyvateli (Afričané) a jejich ozbrojenými složkami na straně druhé. Konflikt je extrémně nelidský, oběťmi je především civilní obyvatelstvo. Muži a děti jsou vražděny, ženy předtím ještě znásilňovány. Odhaduje se, že dosud bylo zabito tři sta tisíc lidí. Katastrofa je znásobena nedostatkem potravin. V oblasti je více než dva miliony uprchlíků, kteří směřují především do Čadu. Americký kongres vyhlásil, že v Dárfúru se jedná o genocidu.

Před třemi roky se OSN dohodla s Organizací afrických států a naplánovala pro Dárfúr misi. V provincii mělo být rozmístěno 27000 vojáků. Do dnešního dne je na místě pouhá třetina. V říjnu 2007 vyzvala OSN Českou republiku (konkrétně předsedu vlády Topolánka) aby pro misi vyčlenila šest

vrtulníků. Nevyčlenila. Přesto, že česká armáda v současnosti provozuje celkem 24 dopravních strojů MI 18 a 18 bojových MI 24/35. Lidové noviny věrně svému vidění světa, opoměly uvést, že „vyhovující stroje“ nejsou k dispozici, protože musí být uchráněny pro české jednotky působící v rámci NATO v Afganistánu.

Ten samý den, kdy spatřila světlo světa noticka LN a den poté, co na stejné téma uveřejnila ČT ani ne minutový šot, se u Brna konal koncert kapel s nacisticko-rasistickým pozadím. Tato "událost" zabrala v našich sdělovacích prostředcích tolik místa, že by se na něj vešlo deset Dárfúrů. Skandální a nelidské rozhodnutí české vlády se prostě ztratilo v překladu.

To novináři, řekneme. Zlí a podplacení, kteří dělají vše, aby vyhověli zájmům (doplňte dle vlastního gusta). Ale tak to není. Čeští novináři nejsou horší než jiní. Jsou jen zrcadlem naší velké duše, duše českého lidu, duše českého národa (to pro účastníky brněnského koncertu). Píší prostě to, co chceme slyšet. A nepíší to, co slyšet nechceme.

Česká kotlina se vyznačuje zvláštním geniem loci. Ten způsobuje, že špatnosti a nemravnosti rozlezlé po celém světě se zde, v ploché míse uprostřed Evropy, jaksi slévají a koncentrují. Možná, je to tím, že špatnost je lepivá, viskozni a neodtéká tak dobře jako voda. Možná, že máme takovou povahu. Možná se prostě jen máme moc dobře. A člověk je už tak uzpůsoben, že myslí na druhé až tehdy, když je mu zle.

A tak nezazvoníme klíči zlému panu Topolánkovi, ani paní Parkanové, kteří klidně nechali na holičkách OSN i chudáky v Dárfúru. Ani panu Paroubkovi, přestože jsem si téměř jist, že za jeho panování by letěly milé vrtulníky též do Afganistánu, i když možná oklikou přes Ohňovou zemi. Ani panu Bursíkovi, i když i tomu by česká letka přistála v Kábulu, byť s motory poháněnými řepkovým olejem. A už vůbec ne panu Čunkovi, kvůli kterému by možná vrtulníky letěly tamtéž plně obsazené, s mezipřistáním v Indii.

I naši politici totiž jsou jen - pravda notně zašlým a mušinci posetým - zrcadlem naší

lidové duše. My všichni v sobě nosíme přesvědčení o výjimečnosti bílé rasy a podřadnosti jiných živých - i mrtvých - lidských bytostí. Rozdíl je jen v tom, že malá část z nás si to připouští a je tomu buď ráda či nerada. Většina to vůbec netuší, uspávána ve své bohorovnosti zpravodajstvím o tom jak jsme zase zatočili s Národním odporem tam kdesi u Brna.

Jak jinak bychom mohli připustit, aby naším nejlepším spojencem byl stát, který obsadil a pomocí stopadesáti tisíc vojáků okupuje jednu malou zemi. Stát, který způsobil, že tam přišlo o život několik desítek (nebo snad stovek - kdo by to počítal, že) tisíc místních a to vše proto, aby jeho občané měli dost benzínu pro auta?

Jak jinak bychom mohli připustit, že naši vojáci se podílejí spolu s jinými spojenci v síle padesáti tisíc mužů a žen, na okupaci další země, kde denně zabíjejí místní bojovníky a občas nějaké civily, to vše proto abychom si udrželi strategický přístup k surovinám kdesi v Centrální Asii a našli jakéhosi Usámu bin Ládina?

V myslích nás všech jsou zapsána staletí manipulace, staletí evropského kolonializmu, staletí vykořisťování třetího světa, staletí zamořování (i jejich!) atmosféry a polí produkty našeho průmyslu. A tak i dnes hezky se skloněnou hlavou, bez protestu přijímáme každý svou část těch špinavých peněz, které se k nám hrnou od nanicovatých černých a šikmookých. Které stojí (tam někde) spoustu lidského trápení a lidské životy. Nám to nevadí. My chápeme kam je třeba poslat vrtulníky.

Ale pozor, pozor na genia loci české kotliny. Ona není špatností a nemorálností přeplněna poprvé. A trvalo to i tenkrát dlouho, než prostí lidé připustili, že i oni mohou číst bibli, mohou přijímat podobojí a být plnoprávními lidskými bytostmi. I oni a generace jejich předků byli manipulováni a zpracováni mocnou propagandou. Které dnešní mediální tanky při vší úctě nesahají po kolena. A přesto prozřeli.

A tak možná my nebo naše děti, nebo děti jejich dětí, také pochopíme, že nemůžeme politikům tolerovat aby posílali vrtulníky do Afganistánu a neposílali do Dárfúru. Jen doufejme, že to nebude vyžadovat další defenestrace. I když v některých případech ... Ne, raději ne. Nejsme přeci jako oni, že?

Stanislav Vozka